

Oddział Farmaceutyczny Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie

Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie (USB) stanowił polską uczelnię wyższą funkcjonującą w latach 1919-1939, która kontynuowała akademickie tradycje Akademii Wileńskiej założonej w 1579 r. i zamkniętej w 1832 r.

Wraz z reaktywacją uczelni rozpoczęto edukację przyszłych farmaceutów. Przez niemal cały okres jego istnienia na Oddział Farmaceutyczny składały się dwa zakłady: Zakład Farmakognozji i Hodowli Roślin Lekarskich oraz Zakład Chemii Farmaceutycznej. Dopiero w roku akademickim 1937/38 uruchomiono trzeci Zakład Farmacji Stosowanej.

Działalność Oddziału Farmaceutycznego nie została dotychczas należycie opisana, pomimo że USB stanowi istotny obiekt badań historycznych, a opracowanie dziejów Oddziału wydaje się niezwykle istotne dla scharakteryzowania całokształtu edukacji farmaceutycznej okresu międzywojnia.

W celu weryfikacji hipotezy o istotnym wpływie działalności Oddziału Farmaceutycznego USB na rozwój nauk farmaceutycznych w Polsce, reformę edukacji farmaceutycznej w okresie międzywojennym, a także na nauczanie farmacji w powojennej Polsce należało opisać powstanie Oddziału, przedstawić jego działalność oraz dokonania na przestrzeni dwudziestu lat istnienia, a także późniejsze losy jego pracowników.

Podstawową metodę zastosowaną w pracy stanowiła krytyczna analiza porównawcza tekstów źródłowych oraz dostępnych opracowań. Analiza dziejów Oddziału opiera się przede wszystkim na dokumentacji USB oraz na zasobach bibliotek cyfrowych.

Oddział Farmaceutyczny w Wilnie pełnił szereg funkcji z których najważniejszym było kształcenie farmaceutów. Do końca roku akademickiego 1937/38 liczba absolwentów farmacji wynosiła 422 osoby, co stanowiło znaczące osiągnięcie biorąc pod uwagę ograniczone zaplecze dydaktyczne i nieliczną kadre.

Działalność Oddziału zaowocowała blisko 250 publikacjami, jego pracownicy działali również w szeregu organizacji naukowych oraz brali udział w licznych konferencjach i zjazdach.

Istotnym osiągnięciem Oddziału była działalność popularyzatorska, w ramach której prowadzono kursy zbierania ziół oraz rozdawano nieodpłatnie nasiona. Działania te stanowiły niewątpliwie ważny czynnik, który wpłynął na rozwój przemysłu zielarskiego regionu Wileńszczyzny.

W trakcie wojny pracownicy Oddziału angażowali się w tajne nauczanie, a po jej zakończeniu brali czynny udział w organizacji wydziałów farmaceutycznych oraz instytutów naukowych w powojennej Polsce.

Słowa kluczowe: historia farmacji, edukacja farmaceutyczna, Uniwersytet Stefana Batorego,
Wilno

The Subfaculty of Pharmacy at the Stefan Batory University in Vilnius

Stefan Batory University (SBU) in Vilnius was a Polish institution of higher education operating from 1919 to 1939. It continued academic traditions of the Academy of Vilnius established in 1579 and closed in 1832.

The teaching of pharmacists began with the revival of the university in Vilnius. The Subfaculty of Pharmacy, was made up of two departments almost throughout its existence: the Department of Pharmacognosy and Medical Plants Cultivation and the Department of Pharmaceutical Chemistry. The third Department of Applied Pharmacy, was opened in 1937/38 academic year.

It needs to be noted that the activity of the Subfaculty has not been properly described yet, even though SBU is an important historical research subject and an analysis of its history seems to be extremely important if one wants to characterize the full spectrum of pharmaceutical education.

In order to verify the hypothesis that the activity of the Subfaculty at SBU had a significant impact on the development of pharmaceutical sciences in Poland, the reform of pharmacy education in the interwar period and the development of pharmacy teaching in post-war Poland, it was necessary to describe the genesis of the Subfaculty, examine its activities and achievements and present the later life of its staff members.

The basic method used in this thesis was a critical comparative analysis of source texts and available publications. The analysis of the history of the Subfaculty of Pharmacy is based mainly on the documentation of SBU and on resources of digital libraries.

The Subfaculty had a variety of functions, the most important of which was training pharmacists. Until 1937/38 academic year, 422 pharmacy graduates left the university. It was a significant achievement, especially considering its limited educational resources and small teaching staff.

The activity of the Subfaculty resulted in almost 250 publications, the staff members were also active in a wide range of pharmaceutical organizations and took part in numerous conferences.

One of the most important achievements of the Subfaculty was its popularization activity which included courses in the collection of medicinal plants. Moreover, each year seeds were handed out for free. These activities were doubtlessly an important factor which influenced the development of herbal industry in Vilnius Region.

During the war, staff members of the Subfaculty engaged in underground education and when the war ended, they were actively involved in the organization of pharmaceutical faculties and research centres in post-war Poland.

Keywords: history of pharmacy, pharmaceutical education, Stefan Batory University, Vilnius